

Keresztség előtt

Mindig a várakozás ideje a legszébb. A megtérés utáni hónapok, amiket Isten Igájának kutatásával és tervének megteremtésével töltesz. A nagy nap előtti hetek, amikor mindenkinek arra kell beszélni, milyen boldog vagy, hiszen nemsokára egy új ember leszel.

A péntek este, amikor nem tudsz aludni az izgatottságtól, és harmadikára is átgondolod a holnapot, hogy minden rendben legyen.

A szombat reggel, amikor gyorsan mosod a hajad, hogy szép legyél, de el ne kés.

9-ára, amikor nem tudsz odafigyelni a szombatiskolára, mert még nem érkezett meg az, akit nagyon vársz.

Hétfő reggel 10, amikor felöltöztél a fehér ruhát, és észreveszed, hogy milyen ragyogóan szép ma a tőbbi lány.

10-ára, ahogy ima után kávézöl fogva kivonulsz a sekrestyéből a 9 leendő testvéreddel együtt.

Fél 12, amikor a szolgálatok után a prádikiálástól úgy elorzókenyél, hogy már az sem érdekel, milyen hideg a köpadl, mezőtől kiállsz a gyülekezet előtt elmondani, mennyire boldog vagy.

12 előtt, nem is tudod mikor, mert már rég nem tudsz az éreire figyelni, a lelkes a bájtyadat és tőged szálát. Majd az ének alatt elindultok a medencébe. Belelépve megérezed,

milyen kellemesen meleg a víz. Remeg a lábaid hevesen ver a szívem (de nem úgy, mint amikor felelned kellene tőle, pedig nem tanultál arra az érzésre).
Hallgatód az igeverset, majd a szívemre rakod a kezeidet és a lelkiismeret azt mondja, hogy: "É...az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében..."

A bemelegítés pillanata pedig még ennél is szebb! Leírhatatlan...

Szeptember

11-én, Kecskeméten, 10 fiatalnak ebben a csodálatos élményben volt része.

Boldogan követtünk szívet az Ásrral, és azt reméljük, hogy a Jézusra való

várakozás ideje is tele lesz hasonlóan szép élményekkel.

Á

Nómi